

Zörgető

Íme az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énelem. (Jel 3.20)

V. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2013. KARÁCSONY

2-3. oldal: Karácsonyi üzenet

4-5. oldal: Gondnoki beszámoló

6. oldal: Karácsony

7. oldal: Könyvajánló?

8-10. oldal: Solymári kirándulás

11-12. oldal: Úti beszámoló

13. oldal: Lábmosás

14. oldal: Gyermekeknek

15. oldal: Gyülekezeti „Hogy is van?”

– Adakozás

16. oldal: Alkalmaink

Giorgone : A pásztorok imáddása

Ravasz László házi áhítata 1956 karácsonyáról

Alapige:

Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” Lk 2,10–11

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Jn 3,16

Azon a szent éjszakán Isten az Ő angyalaival meghirdette a nagy örömhírt: az evangéliumot – mert hiszen: az evangélium azt jelenti, hogy örömhír –, a betlehemi pásztoroknak, az egész népnek, és az emberi világnak akkor és örökre. Mi ez az örömhír? Maga a Szentírás foglalja össze egy másik Igében: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő megszületett fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Lássuk meg először azt, hogy ez az Ige az egész világnak szól. Isten azt üzeni a világnak, hogy szereti. A teremtett mindenséget éppúgy, mint annak koronáját: az embert. Nem egy népnek, nem egy fajnak, fehéreknek vagy színeseknek, nem egy kontinensnek, Keletnek vagy Nyugatnak, hívő vagy hitetlen embernek üzeni, hanem az egész világnak. Mindenkinek, mert a maga számára teremtette a világot és az embert. Mindenekfelett gyönyörködni akar benne.

Pedig ez a világ megromlott. Az ember elromlott. Istentől elfordult. Őt megtagadta és elfelejtette. Emiatt kibeszélhetetlenül nyomorult és boldogtalan lett. Isten ezt az elbukott, megromlott, boldogtalan embert szereti, ősi ellenségét: a gyermekét. Téged.

Ebben az üzenetben Isten szól. És nem mi magunk. Nem filozófia, nem életművészet, nem ideológia. Ezt nem lehet megmagyarázni, sőt megérteni sem lehet. Nem következik semmiféle előfeltételből, semmiféle szükségből; itt nincs szó közjóról, nevelésről, társadalmi fejlődésről. Itt arról van szó, hogy a szabad és szuverén Istennek tetszett felénk fordulni, s egyedül önmaga határozta szeretetből testbe öltözött a betlehemi gyermek képében. Azt akarta, hogy olyan legyen, mint mi. Hogy mi olyanok legyünk, mint Ő. Ez éppen olyan csoda, mint a világ teremtése, a Szentlélektől való fogantatás, a szűztől való születés, mint a feltámadás. Világot, történelmet, mindenséget áttörő szeretet ez. S éppen téged keres, reád özönlik, ellen tudsz-e állani ennek?

Ezt a szeretetet hit által lehet elfogadni. A hit az egyetlen út arra, hogy felfogjuk, feléljük, megmámorosodjunk tőle, és elteljünk vele. Az kell hozzá, hogy valóságképpen ragadjuk meg és rábízunk magunkat teljesen, mint a világosságra, mint az útra, mint a kenyérre. Élünk vele, mind

életünkben, mind halálunkban. Ez a hit legyen legfőbb nyereségünk és egyetlen-egy vigasztalásunk.

Imádkozzunk!

Atyánk, az Úr Jézus Krisztusban! Légy áldott, hogy szerettél. Százezerszer áldott, hogy egyszülött Fiadat adtad érettünk. A Szentet, az Ártatlant, mi érettünk nyomorult bűnösökért, hogy segíts Szentlelkeddel, hogy hitünkkel átkaroljuk Őt, Neki adjuk testünket, lelkünket s Tőle soha többé el ne szakadjunk, sem életben, sem halálban, sem a boldog örökkévalóságban. Amen.

A magyar református egyház 20. századi történelmének egyik legna-

gyobb hatású alakja, Ravasz László (1882–1975), dunamelléki püspök 1948-ban lemondott minden tisztségéről, visszavonult az egyházi közelettől. 1953-ig maradhatott Kálvin téri lelkész, majd Leányfalura költözött. 1956 októberének végén lelkészek egy csoportja visszahívta Budapestre. Ismét a Kálvin téren szolgált és megszervezte a Megújulási Mozgalmat. A mozgalom a megtorlás terhe alatt elhalt, Ravasz László pedig 1957 húsvétján végleg Leányfalura távozott.

In: Ravasz László: Krisztussal a viharban – Igehirdetések. Kálvin Kiadó, Budapest, 1997, 64–65.

Kedves rákosfalvai testvérek!

Az első adventi gyertya már ég, jelezve karácsony közeledtét. Nekünk is készülnünk kell, hogy a megszülető Krisztusnak helye legyen az életünkben! De ne csak karácsonykor, hanem az előttünk álló új év minden napján!

A lassan elmúló év igen mozgalmas és változatos volt gyülekezetünk életében. Összességében elmondhatjuk, mind lélekben, mind létszámban gyarapodott közösségünk. Azt már fájdalommal állapíthatjuk meg, hogy több testvérünkötől is fájó szívvel búcsúztunk az idén. Hálát adunk minden elkészült munkáért, a gyülekezet egész évi adományaiért és áldozatos szolgálataiért! A jövő évben is hordozzuk imádságban gyülekezetünket, családtagjainkat, betegeinket, egyházunkat, hazánkat és mindent amit fontosnak tartunk! Legyünk hálásak Istennek, aki a világmindenséget fenntartja és rólunk is gondoskodik! Legfőképp köszönjük meg Neki, hogy Krisztusban megmutatta igazi szeretetét és Ő általa bűnbocsánatot, és örök életet kínál.

Az elmúlt hetek eseményei

Október

19-én kirándulás Solymáron
22-én szépkorúak alkalma és baba-mama klub
27-én úrvacsorás istentisztelet
28-án filmklub, beszélgetés *A profi* című film kapcsán

November

9-én ifjúsági (IFI) kirándulás a Rám-szakadéknál
12-én szolgálók bibliaórája
28-án filmklub, beszélgetés a *Szerencsés Dániel* című film kapcsán
19-én szépkorúak alkalma és baba-mama klub
24-én úrvacsorás istentisztelet **Lakó István józsefvárosi beosztott lelkipásztor** szolgálatával
25-28-ig evangelizáció **Lakó István józsefvárosi beosztott lelkipásztor** szolgálatával
30-án kertrendezés

Előttünk álló alkalmak

December

1-jén 10 órakor adventi istentisztelet, Igét hirdet: **Pecsuk Ottó lelkész a Magyar Bibliatársulat főttkára**
1-15-ig gyülekezeti könyvvásár
3-án 10 órakor szépkorúak alkalma és baba-mama klub
8-án 10 órakor adventi istentisztelet, Igét hirdet **dr. Balla Péter a Budapesti Károli Gáspár Református Egyetem rektora**
-**Mikulás** –meglepetés gyermekeknek
-11 órakor szeretetvendégség
10-én 18 órakor szolgálók bibliaórája
14-én 16 órakor családi filmklub, beszélgetés a **Vili a veréb** c. film kapcsán

17-én 10 órakor szépkorúak alkalma és baba-mama klub

20-án 18 órakor Ifi karácsony

22-én 16 órakor gyermekkarácsony

24-én 15 órakor szentestei Istenisztelet

25-26-án 10 órakor úrvacsorás istentisztelet (26-án legátus szolgálatával)

29-én 10 órakor úrvacsorás istentisztelet

31-én 15 órakor óévzáró istentisztelet

Január

1-jén 10 órakor újévi istentisztelet

Temetések

Anda Gyulától és Újfalussy Józsefnétől búcsúztunk.

Áldott legyen az emlékezetük! Isten vigasztalása legyen a gyászoló családokkal!

Konfirmáció

Molnár Zoltán

Keresztelő

Molnár Márton, Lőwy Zsófia, Gérczei Sámuel és Molnár Zoltán

Kívánjuk, hogy a fogadalmát megtartsák, és Isten áldása legyen életükön!

Minden kedves gyülekezeti tagunknak áldott Krisztus szeretetében gazdag karácsonyt és új évet kívánunk!

„Bízatos benne mindenkor ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!
” Zsolt. 62,9.

Madách Imre

Karácsonykor

*Zúgva nyargal a szél, hordja a havat,
Mindenekre tiszta fénypalástot ad.
Egyiránt borít el bérceket, völgyeket,
Tán az egyenlőség tart ma ünnepet.
Ünnep van valóban, im a büszke vár
Dús világtátnak özönében áll,
Fényes csarnokáról hangzik a zene,
S vad dombérozásnak hangja jön vele.
Vár alatt útfélen ül kolduscsalád,
Férs nő átkarolva tartja magzatát,
Keblok melegével óvják gondosan,
S rájuk elterítve egy rossz gúnya van.
Igy ülnek sokáig, némán, reszketeg,
Míg a férjnek ajki szólni kezdenek:
"Márma van karácsony szentelt ünnepe,
A nép megváltója márma születe;
Jó hogy ez egy emlék megmaradt reánk,
Mert feledtük volna, hogy megváltatánk.
Óh hatalmas Isten, hát miért, miért
Ontatál fiaddal értünk drága vért?
Hogy dombérozásra több ünnep legyen,
S a nép rab maradjon véges-végtelen?
Cél után fáradni, küzdeni dicső,
Elfeled minden bajt, aki célhoz jó,
Ah, de én mért hordom a szörnyű igát,
Csak hogy életemet nyomorogjam át,
S amelyet kiküzdök, életem minek,
Hogy legyen igámat hordani kinek?
Rettentő körút ez, melynek vége nincs,
Egy kétségbeejtő örökös bilincs. -
Vagy nagy ég, megvolnánk váltva általad,
És igába tart csak zsarnok akarat?
Úgy még jó idő, mely újra törvényt tesz.
S a megváltó újra gunyhó sarja lesz. -
Hátha e bíró még gyermekem lesz tán,
Óh, takard, takard nőm édes gondosan.
Jőjj, jőjj közelebb, így hajtsd reám fejed,
Hadd tomboljon a szél, rossz szűrünk felett,
Szálljon a hó, itten vad dühe nem ér." -
S im leszáll közéjük enyhádó tündér,
Édes álomképet sző rájuk keze,
S boldogok mindhárman, férj, nő s gyermeke.
S hogy ne verje őket zord valóság fel,
Lassan eltakarja őket hólepel. -
A várból öröm száll - zúg a téli szél -
A család helyén csak kis hódombot ér.*

Karácsony volt, akkor is, mint minden évben december végén. Kemény fagy, szikrázó napsütés, de hó nem esett. Egyedül voltam Szárszón, anya kórházban Siófokon. A balesetről nem értesítettem testvéreimet, úgy beszéltek meg, hogy az ünnep másnapján jönnek. Töltsék az estét gyerekeikkel, unokáikkal.

Ha már mesélek, elmondom, hogy milyen nagyszerű anyánk volt. Szelíd, békés, megértő. Hitét még a szülői házból hozta, megőrizte a háború viharában és az azt követő megpróbáltatások között is. Nem lázadt, nem elégedetlenkedett, egyszerűen csak HITT.

És így jött el a karácsony, az utolsó egyike. Mert szinte minden évben eggyel kevesebben álltunk a fa alatt, és akkor azt hittük, ez az utolsó. Szóval elindultam a kórházba, magammal vittem az öreg Bibliát, amibe még apa írta bele: tolle, lege! Vedd és olvasd! Leültem az ágy mellé és megkérdeztem: szabad-e nekem elolvasnom édesanyámnak a Bibliát, a karácsony öröm-üzenetét. Igen, igen – volt a válasz. És én olvastam, harsány hangon, mert

anya rosszul hallott. Csönd volt, és úgy éreztem, hogy ott van Jézus, és én olvastam, és egyre csak olvastam. Máté, - átlapoztam Lukácsra, közben néztem anyám arcát, ő pedig vissza. Egyszer aztán láttam, hogy lecsukódik a szeme, elaludt. Visszafogtam a hangom, becsuktam a

Bibliát, a Könyvek könyvét és hátranéztem a mindig nyitott ajtó felé. Két nővér és három idegen beteg állt ott, az egyik éppen a szemét törölgette. Szinte szégyenkezve mondták: köszönöm, köszönöm... A szobában fekvő betegek is, de csak percek múlva szólaltak meg: köszönjük... És akkor tudtam, hogy ott van közöttünk Jézus és hiszem, hogy ők is így érezték. És áldott, békés karácsonyt kívántunk akkor egymásnak, tiszta szívvel.

Így múlt el ez a karácsony is, 1989. karácsonya. Előtte és utána is voltak karácsonyok, de most úgy éreztem., hogy kaptam egy ajándékot, amit tovább tudtam adni. Jézustól kaptam, a Barátomtól, és azt adtam tovább. És titeket, kedves ismeretlen testvéreim arra kérek, ne botránkozzatok meg azon, hogy Jézust barátomnak, egyszerűen Barátomnak nevezem. Mert nekem ez a barátság nagyon fontos, ő segít át mindenben, ő fogja a kezem, mert ez az Úr akarata. Imádkoztatok értem! Budapest, 2013. nov. 30.

Vojnich Ivánné

Karácsony ideje (könyvajánló)

Tavaly karácsonyra jelent meg ez a hiánypótló mű a Kálvin kiadó gondozásában. Nagyon sok karácsonyi novella gyűjteményt találhattunk korábban is a könyvesboltokban, de ilyen kifejezetten keresztény szellemiségű novellákból álló munkát nemigen.

A könyv 15 elbeszélést tartalmaz, 5x3 felbontásban, végigvezet az adventi és karácsonyi ünnepkörön. (Advent, Az ünnep küszöbén, Szent éjszaka, A szeretet üzenete, Vízkereszt) Külön értéke, hogy kevésbé ismert magyar írók (Pl. Darkó István, Cs. Szabó László) munkái is helyet kapnak ebben a könyvben.

Nekem személyes kedvencem Gárdonyi Géza: Csordásék karácsonya című novellája, melyben az öreg pásztor különös találkozását olvashatjuk a Megváltóval. A másik elbeszélés, melyet ajánlanék, az említett Cs. Szabó László: Karácsonyi oroszlánok című írása. Ebben a novellában az utolsó békeév

-1913-karácsonyának hangulatát élhetjük át egy kisfiú szemével.

Olvassuk e könyvet, mely segíthet jobban megélni a várakozás és a Megváltó megszületésének csodáját. Karácsonyi ajándéknak is kitűnő.

(Adventi könyvvásár alatt kapható az iratterjesztésben)
Kiss István

Adventi Könyvvásár!

Felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy ebben az évben is **december 1-15-ig** gyűlekezeti könyvvásárt tartunk a templomban, ahol tartalmaz olvasmányokat találhat a család apraja-nagyja.

ISTENTISZTELET ÉLŐ ADÁSBAN!

Az élő adáson túl az aktuális istentisztelet ismétlése bármikor elérhető a honlapon található beépített lejátszó segítségével, vagy a 06 1 445 2068-es normál díjas telefonszámon.

A teremtő és megtartó Isten

Beszámoló a solymári kirándulásról Némethné Zsuzsa tollából.

„Aldjad lelkem az Urat! Uram, Istenem, igen nagy vagy fenségbe és méltóságba öltöztél...

Te fakasztasz forrásokat a völgyekben, hogy folydogáljanak a hegyek között. Megitatnak minden mezei vadat, a vad-szamarak csillapíthatják szomjukat. Fölöttük laknak az égi madarak, sűrű lombok között énekelnek.

Megöntözöd onnan fentről a hegyeket, alkotásaid gyümölcseivel jól tartod a földet. Fűvet sarjasztasz az állatoknak, növényeket a földművelő embernek, hogy kenyeret termeljen a földből, és bort, ami felvidítja az ember szívét, és ragyogóbbá teszi az arcát az olajnál, a kenyér pedig erősíti az ember szívét.”
(Zsolt 104,1; 10-15)

Kedves Testvéreim! A zsolttáros szavai-
val köszöntök mindenkit. Gyülekezetünk
minden kedves tagját, és azokat is akik,
csak betértek Isten házába. Csodálatosan
szép ez a zsoltár. Tiszta szívvel buzdítalak
mindnyájatokat a teljes zsoltár elolvasásá-
ra. Hogy miért választottam éppen ezt? ...
Nos...

Alig telt el néhány nap a gyülekezeti
hétvégénk után és máris új programra hí-
vott minket a lelkészünk: egy solymári ki-
rándulásra. Sikerült a magam dolgait úgy
rendezni, hogy el tudtam menni. Nagy
örömömrre a testvérek közül is sokan ha-

sonlóképpen döntöttek. Elérkezett a várva
várt nap. Az utazásunkat megkönnyítet-
ték gépkocsival rendelkező társaink, kö-
szönjük a segítségüket! Október 20-án 10
órákor találkoztunk templomunk mögötti
parkolóban. Párás és borús volt a reggel,
kicsit hideg is volt. Együtt indultunk, de a
nagy forgalom miatt elszakadtunk egy-
mástól. Sebaj, Solymáron, a Kökörccsin ut-
cai Shell kútnál újra találkoztunk, itt
ugyanis parkolhattunk és bevárhattuk
azokat, akik lemaradtak. Némi telefonos
segítséggel hamarosan együtt volt kis csa-
patunk apraja-nagyja. Innen aztán átkel-
vén a műúton, vidám hangulatban, gyalog-
osan haladtunk az Alsó-Jegenye-völgy
turistaútjának kezdőpontjához. A leírások
ígérete szerint könnyű terepen, mind ösz-
sze 2 km hosszú távolságot kellett meg-
tennünk. Bár a meteorológiai jelentések
szerint jó idő várt ránk az nap, néhányan
mégis kíváncsian kémleltük az eget. Va-
jon nem lesz-e eső? Gyermekeikre gumi-
csizmát adtak a szülők, vagy váltócipőt és
zoknit hoztak magukkal, minden eshetősé-
gre felkészülve. Utunk szép házak kö-
zött vezetett az erdőbe. Az elején volt egy
kis kaptató, de nem túl nehéz és megérte a
fáradságot. Az ősz ezeryni színében pom-
pázó erdei ösvényen haladtunk tovább, a
kanyargós Paprikás-patak mentén vagy a
patakot áthidaló kis fahidacskákon át. Ki-
sebb csoportokat alkotva kényelmes tem-

póban sétáltunk, egymást követve mind beljebb a sűrűbe. Kicsinyeink is egymásra találva felszabadultan és szabadon futkároztak vagy sétálva lépkedtek előttünk. Egy kanyar után hirtelen megváltozott a táj, és új kép tárult szemünk elé. Hatalmas mészkő sziklatömb magasodott az ég felé. Oldalába már utat vájtak a felfedezés örömeire vágó turisták. Csúszós és meredek, kanyargós és csábító volt a látvány. Gyerkőceinket azonnal a domb meghódítására serkentette. Nagyon tetszett, hogy a szülők hagyták, hogy fiaik és lányaik kipróbálhassák ügyességüket és fizikai állóképességüket. Persze voltak, akik felnőttként is velük tartottak, védő szárnyaikat kiterjesztve felettük.

Mi, többiek a kis „hegycsúcs” aljából figyeltük őket. Miközben fényképeztem, arra gondoltam: Istenem, volt idő, amikor még én is az ilyen kis felfedező táborába tartoztam – de szép is volt! Mindenestre boldogan figyeltem a rajkók ügyességét,

és azt, hogy a nagyobb gyerekek milyen segítőkészek kisebb társaik iránt a csepert sem veszélytelen kalandban.

Kis idő múlva a sziklamászástól kipirult arcú csemetéinkkel vidáman bandukoltunk, a Rózsika-forrás felé. Hamarosan egy keskeny fahídon átkelve közelíthettük meg a forrást, melynek a vize sajnos nem iható. Itt megpihentünk egy kicsit, és készítettünk néhány fotót, az utókor számára. Ezt követően sétánk egy hatalmas zöldellő rétre vezetett, ahol már több más csoport is tartotta pihenőjét. Délidőben jártunk, így hát előkerültek az elemőzsiák a táskáink mélyéről. Gyermekünk örömmel vették birtokukba a területet. Vidám játékba kezdtek a vízparton, patakot áthidaló fatörzsön, a fölé nyúló ágakon, és a réten. Mialatt kicsinyeink gondatlanul fogócskáztak és játszottak, Laci, a gondnokunk felolvasott egy nagyon szép történetet. Közben a nap is kisütött, még káprázatosabbá tette a minket körülölelő

természet színeit. A kellemes szieszta után a Szarkavár felé vettük utunkat. Kissé meredek emelkedőn vezetett az út, amelyet kökény, csipke és más piros bogójú bokrok szegélyeztek. Megérkeztünk a várhoz.

„Megléhetősen hosszú időt töltöttünk a várban. Mindnyájan felmentünk az öreg toronyba, és gyönyörködtünk a körpanoráma nyújtotta táj szépségében. Senki sem sietett, és senki sem volt türelmetlen. Az élénk táruló látvány kárpótolt a lépcsómászás okozta fáradtságért. A vár megtekintése után a közelben lévő kegyhelyre mentünk, amelynek környezetét ottjártunkkor is csinosították a helybéliek. Ismét fényképeztünk. Ezek után lassan elindultunk visszafelé azon az úton, amelyen jöttünk. Gyermekeink természetesen újra megmászta a mészkődombot. Melegen süttött a nap. Sugarai meg-megcsillantak a patak vizében. Bebújtak a lombos fák levelei közé, aranyba öltöztetve őket, hogy szívet melengető élményben részesítsék az arra járó halandót. Istenem, milyen leírhatatlanul szép ez az erdő. Milyen hatalmas a te alkotásod. Olyan jó érzés volt ez a természet nyújtotta békesség számomra. A patak csöndes csobogása, kicsinyeink vidám csicsérgése, ugyan mi lehet szebb ennél? Sok idegennel találkoztunk utunk során, mégis ismerősként köszöntöttük egymást. Sokan házi kedvencüket is magukkal hozták. Úgy éreztem, még ezekre a kutyákra is hatással volt az erdő hangulata, mert igen szelídek és barátságosak voltak velünk is, ismeretlenekkel szemben. Sok-sok gyermek, kicsik és nagyok, de ezúttal mégsem hallottam zajt és ricsajt,

csak pajkos nevetést, csendes beszélgetést. Délután 3-4 óra körül indultunk hazafelé. Hiszem, hogy az ilyen programok által jobban megismerhetjük testvéreinket, hiszen van időnk beszélgetni. A téma állandóan változott, attól függően, hogy ki kivel beszélgetett az út egy-egy rövid szakaszán. A gasztronómiától az evolúció kérdésköréig, a gyógynövényektől a Nobel-díjasokig, és ki tudja még mi minden került szóba. Azt gondolom, ez a kirándulás is nagyon jól sikerült. Erősítette gyülekezetünk tagjaiban az összetartozás élményét. Szükség van az ilyen programokra, mert általa szorosabbá válhatnak emberi kapcsolataink. Mert a mindennapok rohanó világában olykor-olykor meg kell állnunk, és pihennünk kell, hogy legyen erőnk a holnap feladatainak elvégzéséhez!

A zsoltár olvasása közben, a benne rejlő gondolatok lelki szemeim elé hívták kirándulásunk élményét és hangulatát. E hangulat felidézése készítetett arra, hogy a 104. zsoltár egy szakaszával kezdjem és fejezzem be mondanivalómat. Testvéreim, igen jó Isten közelében lenni. Tenyerén hordozza az övéit, és óvja őket. Gyertek hát velünk legközelebb, és éreztétek ti is Atyánk végtelen nagy kegyelmét!

*„Az ember munkába indul,
és dolgozik egészen napestig
Milyen nagy alkotásaidnak száma, Uram!
Valamennyit bölcsen alkottad,
tele van a föld teremtményeiddel.
Dicsőség legyen az Úrnak örökké!”
Ámen.*

(Zsolt 104,23-24; 31)

A kínai kereszténységről

Az őshazánk már jóvalban benne voltunk Ázsiában, amikor munkáinkból kiléptünk Kínába. Kellene azonban kiemelni 1 egész térséget. Az őshazánk közel van a nyakra nem is volt olyan kényelmes, kivételre az Újvilág és Felső újvilágok amelyek éppen az időjárás utáni kényelmességét az a valóság. Nemcsak a Beijing provinciaiban volt Cui nevű 2,5 millió lakosú városban, hangulata kb. 200 km-re déli irányba, amely kényelmesebb nem volt az időjárás miatt amely ott tartózkodtam. A helyi nyelvek között, pláne az ott, mert hivatalosan a kínaiak 7 nyelvi 6-ot beszélnek, de vasárnaponként a vallásomban kínai volt templom volt mindig volt volt. Innen mindenből munkálkodtam, illetve ott, ahol a legmagasabb utasítást van rá.

A kínai vallásomban egy körletességünk felkeltését 2006-ban foglalkoztattam, bár azért még mindig vannak keresztények, de ma már kikerült a "világ" kategóriából a keresztény hit gyakorlása. Mi sem jellemző az őshazánkra, mint az a tény, hogy a kínai gazdaság igazi fejlődésére és gazdasági a térségi beiktatásával szinte egyidőben kezdődött, és egyes világszerte ismert ma Kínában 5

milliópársonként nyomatottak egy új Bibliát. A kínai keresztények száma igen nehéz megbecsülni. A hivatalos adatok szerint 21 millió, míg a Centre for the Study of Global Christianity szerint 70 millió fő vagyis magán keresztények. Egy volt kínai párttag, bizonyos Zhao Xian szerint a kínai keresztények száma meghaladja a 130 millió főt. Ez azt jelentheti, hogy a kínai keresztények száma kétszer több, mint a kommunista párttagok száma (74 millió).

Egy vasárnapon a vallásomban kínai templomban mentem, amely nek volt emberrel is kedvesen, hivatalosan fogadtak, megfogták a kezem és kócsok a férfiak közt, mert hogy ott az a szokás. Egy hatalmas, egyszerű de szépen felújított templomban együtt, de kényelmesebb a nek és férfiak, összesen kb. 1000 fő. Az első szinten mint a mi gyülekezéseinkben is, a gyerekek és a vasárnapi hittanok. Középen, a szentek előtt egy hatalmas vörös kereszt, előtöl két hatalmas képművel melyen a napj ige és az emberek. Az emberek csodálban, elcsodálisan hallgatják prédikátort.

Egy másik alkalommal egy nőnek írtam templomba lépve be egy kék színű állatán, majd pár perc elteltével egy fiatal hölgy jelent meg és megkérdte, kedvesem milyen volt ez a kékállatomban, mert ilyen meztelen még nem volt látnom. Az állatán és a kékállat bonyolítás után megértették, hogy egy kis nővel Ötvenhárommal is állhat alá a kékállat kékállat bonyolításban, hisz a kékállat, hogy még visszavonul egyenes bonyolítás. Ki tudja, hogy az a kékállatomban...

És napról napra a China Daily is megjelent a kékállat állatán állatán.

Amilyen a Tiberis és a kékállatomban volt az, akik az 1940-as években kezdtek bonyolításukat kékállat, kékállat és állatomban egyenes bonyolításban ismételték a kékállatomban. Ekkor kezdte jenni Péter apostol levele az állatomban bonyolításban. "Legyenek tehát ilyen kékállat, mint szeretett gyermekek, és állatomban szeretettel, ahogyan a Krisztus is szeretett minden, és imádjátok alá állatán, állatán állatán, az állatomban kedves állatán" 2P 1:2

Talánki János

Lábmosás

János 13,1-20

Húsvét előtti csütörtök a kovásztalan kenyerek ünnepe, a páska előestéje. Jézus együtt van 12 tanítványával a páskavacsora elfogyasztására, amit a zsidó nép az Egyiptomból való kivonulás emlékére fogyasztott. Jézus tudta, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyjához. Azzal is tisztában volt, hogy Júdás el fogja Őt árulni. A másik három evangélium is beszámol az utolsó vacsoráról, de János az egyetlen, aki a lábmosásról tudósít.

Jézus idejében az emberek saruban jártak, vagy mezítláb, poros utakon, ezért a vendéglátás része volt a lábmosás is. Alantas munkának számított, szolga vagy rabszolga végezte el. Étkezés előtt különösen fontos volt, mivel az akkori szokás szerint nem ülve, hanem féloldalt fekve

ettek. Mivel szolga nem volt jelen, valakinek magára kellett vállálnia a lábmosást. Ezt egyik tanítvány sem tette meg. Jézus is várt. Egyszerűen megparancsolhatta volna valamelyik tanítványának, hogy tegye meg, talán éppen Jánosnak, mivel a hagyomány szerint ő volt a legfiatalabb a tanítványok közül, ezért is maradhatott meg benne ennyire mélyen ez a történet.

Jézus ehelyett példát mutat a szeretetre, személyválogatás és feltétel nélküli szeretetre. Ne felejtjük el, hogy Júdás is ott van, aki már elhatározta, hogy pénzért elárulja őt. Ennek ellenére Jézus együtt étkezik vele és az ő lábát is megmossa.

Képzeljük el a tanítványokat! Amihez nem volt egyiküknek sem kedve, azt Jézus, akinek az Atya mindent kezébe adott, megteszi! De nem tiltakoznak csak egyedül Péter. Vajon miért? Méltatlannak tar-

totta magát, felébredt a lelkiismerete, és elszégyellte magát? Ezen is elgondolkothatunk! De Jézus tudta, hogy akkor és ott mire van szüksége Péternek, és ő is nagyon hamar megérti, hogy szükséges megtisztulnia, hiszen még azon az éjszakán megtagadja Mesterét. Majd hirtelen a másik végletbe esik: Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is!

De Jézus a tanítványait tisztának látta (Júdást kivéve), hiszen mindenüket elhagyva követték őt, hallgatták tanításait. Később János kivételével mindannyian életüket adták hitükért.

El kell gondolkoznunk Júdás szemelyén is. Jézus kijelenti, hogy egyikük nem tiszta, mivel el fogja őt árulni. Mi járhatott a tanítványok fejében? És Júdáséban? Júdás is együtt volt Jézussal, a közvetlen

tanítványi körhöz tartozott, mégis elárulta az Urat.

A lábmosással Jézus alázatosságából és a felebaráti szeretetből adott példát. „*Szerette övéit e világban, szerette mindvégig.*” De Jézus nemcsak példát mutat, hanem meg is magyarázza tanítványinak cselekedetét. Elhangzik a felszólítás: Ti is így cselekedjete! Személyes és személyre szóló szolgálattal kell szolgálni, azzal a szeretettel egymás iránt, amit ő mutatott meg. Jézus a tanítványokat egymásra bízta. Mi tudunk-e így szolgálni, illetve a szolgálatot elfogadni?

A szolgálathoz ígéret is fűződik: Boldogok lesztek, ha így cselekesztek! Bár az emberek nem mindig értik, értékelik a szolgálatot, de Jézus belső lelki békességet, nyugalmat ígér a szolgálat jutalmául.

Cz.achesz Zsuzsanna

Giovanni Antonio Sogliani: Jézus megmossa a tanítványok lábát

A karácsonyvirág

Mindenki a templomba igyekezett. A kicsiny mexikói városka valamennyi lakója. Karjuk ajándékokkal volt megrakva- gyümölcsökkel, zöldségekkel és édességgel –, hiszen karácsony este volt mindnyájan kedveskedni akartak valamivel a Kisjézusnak.

Manuel csak nézte amint elhaladtak mellette. Figyelte, ahogy nevetnek. Hallgatta, ahogy énekelnek. Nézte ahogy együtt örvendeznek és vigadoznak.

Velük örülni azonban nem tudott, hanem keserű könnyeket törölt le az arcáról. Manuel ugyanis utcagyerek volt –egy szegény, nincstelen árva, aki semmit sem adhatott a Kisjézusnak.

Próbált koldulni valamit, de az emberek kinevették.

– Még hogy a Kisjézusnak kéred! – gúnyolódtak rajta. – Ismerjük a fajtádat! Tudjuk, hogy magadnak tartanád meg!

Az is megfordult a fejében, hogy lop valamit. Na de lopni? Éppen a Kisjézusnak? Az bizonyára rosszabb lenne ha semmit sem visz. Így inkább távol maradt a többiektől. Amikor azután mind becsoszogtak a templomba, és becsukódott mögöttük a templomajtó, Manuel odalopakodott egy nyitott ablakhoz és bekukkantott. Olyan szép volt minden – a gyertyák, a díszek és az ajándékok! Több száz volt belőlük a Kisjézus és édesanyja szobra körül!

De minél tovább nézelődött, annál jobban elszomrodott. – Végre aztán térdre borult és imádkozni kezdett:

– Drága Kisjézus! Én más vagyok, mint azok ott a templomban. Nekem nem telik ajándékokra. Úgyhogy kérlek, fogadd el az imámat

és a könnyeimet! Sajnos semmi mást nem adhatok neked karácsonyra.

Manuel ismét letörölte a könnyeit, kinyitotta a szemét, és mit látott? Egy virág nőtt ki a lába előtt a földből, melyet könnyei záporával öntözött! Úgy ragyogott, akár a csillag Betlehem egén. A levelei pedig vöröslöttek, mint a vér.

– Csoda történt!- kiáltotta Manuel, s azzal tövestől kirántotta a virágot a földből, és beszaladt vele a templomba.

– Nézzétek – kiabálta, ahogy végigfutott a sorok között. – Ide nézzetek! Most már én is tudok mit adni a Kisjézusnak!

Egyesek sutyorogni és morgolódni kezdtek. Rossz szemmel nézték, hogy valaki megzavarja az istentiszteletet. Ám amikor megpillantották a virágot, zúgolódás helyett álmélni kezdtek.

– Ez valóban csoda – állapította meg a pap.– Soha nem láttam még ilyen virágot.

Így történt, hogy Manuel virágát attól kezdve Mexikóban „karácsonyvirágnak” hívták. Hozzánk is került belőle, és nálunk „mikulásvirág” a neve.

(Bob Hartman: *Karácsonyi mesélő könyv*)

Karácsony közeledtével egyre inkább előtérbe kerül az adományozás, az adakozás kérdése. „A jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten!” – halljuk a közismert igeszakaszt istentiszteleteink végén. Egyes testvérekben esetleg visszatetszést válthat ki: „Miért kéreget a lelkész? Nem adunk mi eleget magunktól is?” A válasz az adakozás lényegében rejlik, amely messze túlmutat a gyülekezet anyagi szükségleteinek biztosításán.

Az adakozás mikéntjére számos példát találunk a Bibliában. Az Úrnak szánt áldozat már az őstörténetben is megjelenik, amikor Kain és Ábel áldozatot mutatnak be az úrnak (1Mózes 4,3-4). A zsidó ünnepek és a zsidó kultusz is elképzelhetetlen lett volna az Úrnak adandó áldozatok és ajándékok különféle formái nélkül. 5Mózes 16,6-ban pedig egyenesen ezt olvashatjuk: senki se jelenjék meg üres kézzel az Úr színe előtt! A céladományok különböző formáira is találunk példát, amikor Dávid gyűjtést szervez a templom építésének költségeinek fedezésére (1Krón 29). Ekkor Dávid imájában fontos igazságot fogalmaz meg: Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit kezdeből kaptunk. (1Krón 29,14)

Az Ószövetségi igeszakaszok mellett az Újszövetség sem nélkülözi az adakozásról szóló tanítást, melynek egyik legismertebb és legkifejezőbb példája az özvegyasszony két fillérjének története (Mk 12,41-44; Lk 21,1-4), amely legtisztábban tükrözi a Krisztusi lelkület megnyilatkozását ezen a területen. Nem a befizetett összeg nagysága a mérvadó, hanem az adományozó szívbéli állapota. Míg a jómódú, vagyonos emberek feltűnő módon a feleslegükből adtak, az özvegyasszony csendben mindenét az Úrnak adta, amiye csak volt. Ez a

fajta lelkiség hordozza magával a képmutatás nélküli adakozást, melynek alapja az Isten iránti feltétlen bizalom, az ebből fakadó hálatalt szív, melynek eredménye az az öröm és boldogság, melyről az apostol így szól: nagyobb boldogság adni, mint kapni (ApCsel 20,35)

Az adakozás tehát jóval több a pusztai anyagi szükséglet biztosításánál. Annak kifejezése, hogy mindenünk, amink van, az Úrtól van, sőt mi magunk is mind testestől, mind lelkestől nem a magunkéi, hanem az Úr Jézus tulajdonai vagyunk. Ennek gyakorlati kifejezése az Úrnak való áldozat, az adakozás, amely jóval több pusztai jótékonykodásnál. Félreértés ne essék: a jótékonykodás – a szükségben levő embertársaink, intézményeink megsegítése – a segítség nyújtás horizontális vetülete is fontos, de nem pótolhatja a vertikális, az Úr felé mutató felajánlásunkat. E két terület harmóniájáról így ír Pál apostol: a jótékonytságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. (Zsid 13,16)

Az adakozás tehát nem pénzgyűjtés, nem egy világi elem az istentiszteleteinken. Az adakozásban az valósul meg, amit Isten az ember életétől és istentiszteletétől vár: az Úr dicsőségének szolgálata. Kálvin két fő részre osztotta az istentisztelet elemeit, az ige(hirdetés) és az imádság cselekményére. Isten kijelentése, megszólító szava az ige, ezzel szemben az emberi válasz az imádság. E körbe sorolta az adakozást, amelyről ezt mondta: cselekvő imádság. (Készült Dr. Kádár Ferenc, *Az adakozás bibliai értelme és gyakorlati teológiai vonatkozásai c. tanulmányának felhasználásával*)

Gérczei Zoltán

ALKALMAINK:

Istentisztelet	Vasárnap 10.órákor
<i>(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora osztás)</i>	
Gyermek istentisztelet	Vasárnap 10 órákor
(az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)	
Bibliaóra	Csütörtök 18 órákor
Ifióra	Péntek 18 30 órákor
Baba-mama klub	2 hetente kedd: 10 órákor
Szépkorúak klubja	2 hetente kedd 10 órákor
Szolgálók imaközössége	minden hónap
	második keddeje: 18 órákor
Házaskör:	havonta egysezer vasárnap

HIVATALI IDŐ:

Kedd	09:30-12:30-ig
Csütörtök	16:00-19:00-ig
Péntek	09:30-12:30-ig
Vasárnap	09:00-13:00-ig

ELÉRHETŐSÉGEINK:

CSENKI ANDRÁS lelkipásztor és **KISS LÁSZLÓ** gondnok

Cím: 1106 Budapest, Kerepesi út 69.

Telefon: 260-6943

e-mail: rakosfalva@gmail.com

www. rakosfalva.net

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!